

Sygn. akt IV CSK 469/13

POSTANOWIENIE

Dnia 28 stycznia 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Katarzyna Tyczka-Rote

w sprawie z powództwa Ł. W.
przeciwko Skarbowi Państwa - Zakładowi Karnemu w W.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 28 stycznia 2014 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powoda
od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]
z dnia 18 marca 2013 r., sygn. akt V ACa [...],

- 1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,**
- 2) zasądza od powoda na rzecz Skarbu Państwa - Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa kwotę 120 (sto dwadzieścia) zł tytułem kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Powód Ł. W. wniósł skargę kasacyjną od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 18 marca 2013 r. oddalającego jego apelację od wyroku Sądu Okręgowego w W. z dnia 19 października 2012 r. Sąd Okręgowy oddalił jego powództwo o zasądzenie od pozwanego Skarbu Państwa - Zakładu Karnego w W. kwoty 80.000 zł z ustawowymi odsetkami tytułem zadośćuczynienia za krzywdę spowodowaną niezapewnieniem powodowi w czasie jego pobytu w pozwanym Zakładzie Karnym diety odpowiedniej do jego stanu zdrowia – związanego z przebytą operacją trzustki - i doprowadzeniu w ten sposób do rozstroju zdrowia. Sąd Okręgowy ustalił, że powód, który w 2005 r. przeżył operację trzustki, przebywał w Zakładzie Karnym w W. od 17 czerwca 2010 r. do 13 kwietnia 2011 r. W oparciu o badania oraz dokumentację medyczną lekarz pozwanego rozpoznał u niego zespół zależności alkoholowej, nie stwierdził natomiast konieczności stosowania diety lekkostrawnej. W dniu 17 stycznia 2011 r. powód zaczął uskarżać się na bóle brzucha, które – mimo pomocy medycznej – nie ustąpiły dnia następnego. Po badaniach w Szpitalu [...] w W. nie stwierdzono potrzeby hospitalizacji, tylko zalecono dietę, odpoczynek oraz podawanie płynów. Powód odmówił obserwacji i leczenia w szpitalu Aresztu Śledczego. W dniu 20 stycznia 2011 r. lekarz więzienny zalecił dietę lekkostrawną, powód korzystał z niej do końca pobytu w pozwanym Zakładzie Karnym. Przez okres trzech dni, kiedy występowały dolegliwości bólowe, powód nie przyjmował pokarmów. Aktualnie powód jest zdrowy. Dolegliwości bólowe, które wystąpiły u powoda miały krótkotrwały charakter i ustąpiły samoistnie, nie wywołując rozstroju zdrowia. W ocenie Sądu nie został wykazany związek przyczynowy pomiędzy zapaleniem trzustki u powoda w 2005 r., dietą stosowaną u pozwanego, a wystąpieniem dolegliwości bólowych w styczniu 2011 r. Sąd Okręgowy nie stwierdził też bezprawnych działań ani zaniechań pozwanego, uzasadniających jego odpowiedzialność na podstawie art. 417 k.c. w zw. z art. 445 § 1 i art. 444 § 1 k.c., bądź na podstawie art. 24 k.c. w zw. z art. 448 k.c.

Sąd Apelacyjny rozpoznający sprawę na skutek apelacji powoda podzielił ustalenia faktyczne i argumentację prawną Sądu I instancji, wskazując przy tym, że zarzuty, jakoby pozbawiony wolności powód nie mógł dostarczyć dokumentacji medycznej wskazującej potrzebę stosowania diety nie były uzasadnione, skoro mógł to zrobić korespondencyjnie.

W skardze kasacyjnej opartej na obydwu podstawach z art. 398³ § 1 k.p.c. powód zarzucił naruszenie art. 286 k.p.c. oraz błędną wykładnię art. 445 § 1 k.c. w zw. z art. 417 k.c. i niezastosowanie § 3 ust. 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 2 września 2003 r. w sprawie określenia wartości dziennej normy żywienia oraz rodzaju diet wydawanych osobom osadzonym w zakładach karnych i aresztach śledczych. Wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi II Instancji oraz o orzeczenie o kosztach według norm przepisanych.

W odpowiedzi na skargę kasacyjną powoda pozwany wniósł o odmowę przyjęcia tej skargi do rozpoznania względnie o jej oddalenie. Ponadto wniósł o zasądzenie od strony powodowej na rzecz Skarbu Państwa - Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa kosztów zastępstwa procesowego przed Sądem.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Skarga kasacyjna ukształtowana została w przepisach kodeksu postępowania cywilnego jako środek odwoławczy o szczególnym charakterze, nakierowany na ochronę interesu publicznego przez zapewnienie rozwoju prawa i jednolitości wykładni oraz usunięcie z obrotu prawnego orzeczeń wydanych w postępowaniu dotkniętym nieważnością lub oczywiście wadliwych, nie zaś jako ogólnie dostępny środek zaskarżenia orzeczeń nie satysfakcjonujących stron. Realizacji tego celu służy instytucja tzw. przedsądu, ustanowionej w art. 398⁹ k.p.c., w ramach którego Sąd Najwyższy dokonuje wstępnej oceny sprawy przedstawionej mu ze skargą kasacyjną. Zakres przeprowadzanego badania jest ograniczony do kontroli, czy w sprawie występują przewidziane w art. 398⁹ § 1 pkt 1 - 4 k.p.c. okoliczności uzasadniające przyjęcie skargi do rozpoznania. Skarżący uzasadnił potrzebę rozpoznania jego skargi wystąpieniem przesłanki przewidzianej w art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. to znaczy jej oczywistą zasadnością, którą wiąże

z ważnością problemu zapewnienia przez Państwo godziwych warunków odbywania kary pozbawienia wolności, nie zagwarantowanych powodowi, co było przyczyną jego rozstroju zdrowia.

Oczywista zasadność skargi kasacyjnej występuje wówczas, gdy bez głębszej analizy prognozować można, że przynajmniej jeden z zarzutów skargi zasługuje na uwzględnienie i spowoduje uwzględnienie wniosku skargi. Skarga powoda nie spełnia jednak tych wymagań. Podstawą argumentacji skarżącego jest kwestionowanie ustaleń faktycznych i oceny dowodów, co jest niedopuszczalne w świetle art. 398³ § 3 k.p.c. Przy tym zarzuty podniesione w skardze powtarzają stanowisko wyrażone w apelacji i nie nawiązują do sposobu rozprawienia się z zarzutami apelacyjnymi przez Sąd Apelacyjny.

Z tych przyczyn nie zachodzi przesłanka, którą skarżący uzasadnił potrzebę rozpatrzenia jego skargi.

Okoliczności sprawy nie wskazują także, aby zachodziły inne podstawy przewidziane w art. 398⁹ § 1 k.p.c. Z tych przyczyn Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia tej skargi do rozpatrzenia.

Orzeczenie o kosztach postępowania kasacyjnego wynika z treści art. 398²¹ w zw. z art. 391 § 1, art. 98 § 1 i 3 oraz art. 99 k.p.c. i art. 11 § 3 ustawy z dnia 8 lipca 2005 r. o Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa (jedn. tekst Dz. U. z 2013 r., poz. 1150 ze zm.). Ich wysokość określa § 2 ust. 1 i 2, § 11 ust. 1 pkt 25 i § 13 ust 4 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. z 2013 r., 461).

aw

es